

Evangelí de dimecres de la setmana III de Pasqua: on hi ha la vida definitiva

Evangelí i comentari de
dimecres de la setmana III de
Pasqua. “La voluntat del qui
m’ha enviat és aquesta: que jo
no perdi res d’allò que ell m’ha
donat, sinó que ho ressusciti el
darrer dia”. Jesús es queda a
l'Eucaristia perquè, mentre
caminem a la terra, el nostre
cor estigui ben segur, amb la
mirada posada al cel.

Evangelí (Jn 6, 35-40)

“Jesús els diu:

—Jo soc el pa de vida: qui ve a mi no passarà fam i qui creu en mi no tindrà mai set. Però ja us ho he dit: vosaltres m’heu vist i encara no creieu. Tots els qui el Pare em dona vindran a mi, i jo no trauré pas fora ningú que vingui a mi, perquè no he baixat del cel per fer la meua voluntat, sinó la voluntat del qui m’ha enviat. I la voluntat del qui m’ha enviat és aquesta: que jo no perdi res d’allò que ell m’ha donat, sinó que ho ressusciti el darrer dia. Perquè aquesta és la voluntat del meu Pare: que tot aquell qui veu el Fill i creu en ell tingui vida eterna. I jo el ressuscitaré el darrer dia”.

Comentari

En aquesta part del discurs sobre el pa de vida, Jesús intenta que els oients facin un salt de fe. Els ha sadollat amb el pa terrenal i ara vol que tinguin fam del pa celestial.

El Mestre dirigeix l'atenció de la munió cap a allò que és definitiu, cap a la vida eterna. Ells volien que Jesús els garantís el pa diari i ell, però, els fa veure que la seguretat autèntica és posar l'existència a les seves mans i deixar-nos-hi portar cap a l'eternitat: «La voluntat del qui m'ha enviat és aquesta: que jo no perdi res d'allò que ell m'ha donat, sinó que ho ressusciti el darrer dia».

Quant d'interès posem a aconseguir seguretats terrenals! Moltes vegades descobrim, però, que en són fràgils. Allò que s'ha guanyat amb molt de sacrifici es pot perdre per un cop de mala fortuna i, el que és pitjor, nosaltres mateixos podem ensorrar-nos en veure que s'esvaeix allò que

tant d'esforç ens havia costat aconseguir.

Jesús vol que no perdem l'ànim davant de les batzegades de la vida. Per això es queda a l'Eucaristia, perquè el nostre cor reposi en ell i hi estigui ben segur, amb l'esguard posat al cel mentre caminem a la terra.

L'Església denomina l'Eucaristia la "promesa de la glòria futura" (cf. *Catecisme de l'Església Catòlica*, n. 1402). Jesús mateix s'obliga, per dir-ho així, a obrir-nos les portes del cel si l'hem rebut amb devoció durant la vida terrenal. I això és el que, al cap i a la fi, paga més la pena: els èxits o fracassos, els canvis de plans, etc., són tots relatius. A l'Eucaristia, en canvi, hi és la vida definitiva.

Rodolfo Valdés // Pexels - Pawan Yadav

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/gospel/evangelis-de-
dimecres-de-la-setmana-iii-de-pasqua-
on-hi-ha-la-vida-definitiva/](https://dev.opusdei.org/ca/gospel/evangelis-de-dimecres-de-la-setmana-iii-de-pasqua-on-hi-ha-la-vida-definitiva/) (15/08/2025)